

[Hans Nielsen.]

liggende. Det er mig ubegribeligt, at de Herrer kan tale med en saadan Lethed om en Forretning, der drejer sig om 650 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Krag siger: det er naturligvis en antagelig Forretning, men lad os lave en paa 600 Mill. Kr. ved siden af! Eins, zwei, drei, det gaar som Fod i Høse at handle med Landmandsbankens 600 Mill. Kr. med det samme!

Jeg tror ikke, det er en Politik, der vil blive forstaaet rigtigt, i de Kredse, hvortil de to Herrer ellers henvender sig. Jeg forstaaer for øvrigt heller ikke, hvorledes det kan være klogt at kæde det sammen og sige til Regeringen, at nu skal de Aktier sælges, saaledes at alle Købere ved, at nu skal de sælges. Saadan som Menneskenes Mentalitet er i Øjeblikket, kan man sige sig selv, at de ikke vil byde nogen høj Pris for Aktier, som de ved skal sælges. Det er vist bedre, at man ordner det Spørgsmaal for sig, og at man ordner det paa en mere forstandig Maade.

Saa vidt mig bekendt har Staten indskudt 136 Mill. Kr. i Landmandsbanken. Jeg spørger de Herrer: Skal Staten slet ikke have nogle af de Penge hjem igen? Er det Meningen, at vi skal overlade Banken til privat Udbygning, og at Staten skal kvittere de mange Millioner, som den har betalt for at bøde paa Svindlerierne i Landmandsbanken i sin Tid?

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen raillerede over, at de Bemærkninger, der var fremsat fra min Side, ikke faldt sammen med de Bemærkninger, som Direktør Holm havde fremsat. Der er nu den store Forskel mellem Direktør Holms Stilling og min, at han har sluttet denne Overenskomst med Staten, medens vi for vort Vedkommende ikke har sluttet nogen Overenskomst med den højtærede Handelsminister. Derfor er det ikke saa underligt, at der kan være en lille Forskel mellem Direktør Holms Stilling og vor.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde dernæst, at det var nogle letkøbte Betragtninger, der var blevet fremsat fra min Side, og man havde et levende Indtryk af, hvorledes det svære Artilleri rullede frem igen, saaledes som det var Tilfældet ogsaa første Gang, det ærede Medlem havde Ordet. Det ærede Medlem sagde, at vi — den anden Ordfører for Oppositionen, som han udtrykte det, og jeg — tillagde ikke dette Spørgsmaal alvorlig Betydning. Jeg

ved ikke, om det ærede Medlem, naar han faar Ordet, kan paavise, hvor vi ikke har tillagt Spørgsmaalet alvorlig Betydning. Tværtimod er Forholdet det, at vi siger: det er et meget stort Spørgsmaal efter hele vor Samfundsopfattelse, om Staten skal have en afgørende Indflydelse paa Nationalbanken og dens Mulighed for at drive Erhvervsøkonomi og ogsaa have en afgørende Indflydelse paa Landmandsbanken. Det er noget, vi for vort Vedkommende meget længe har sagt, at man maatte være betænkelig ved.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er saa handelskyndig, at han over for vor Udtalelse om, at nu skal Landmandsbankens Aktier sælges, siger, at det kan enhver da forstaa, at det kan man ikke gøre. I den Lov af 1928, som det ærede Medlem har stemt for — han sad selv i Udvalget dengang, hvis jeg da ikke husker forkert, og det gør jeg næppe — staar der udtrykkeligt, at Statens Aktier paa nærmere af Ministeren fastsatte Vilkaar skal udbydes underhaanden eller ved offentlig Emission. Hvad mente det ærede Medlem med det? Mente det ærede Medlem ikke dermed, at man eventuelt skulde sælge Aktierne paa samme Maade, som man udbyder et Laan, altsaa enten underhaanden eller ved offentlig Emission? Det staar altsaa udtrykkeligt i den Lov, der blev behandlet af et Udvalg, i hvilket sad den særlig kyndige, Eksperten, kunde man vel næsten kalde det ærede Medlem, sammen med den nuværende Statsminister og den nuværende Handelsminister. Det er de Herrer egen Lov! De lavede den sammen med Minister Slesbager, disse store Økonomer inden for Partiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og den højtærede Statsminister og den højtærede Handelsminister. Men naar vi siger: Skal vi da ikke opfylde den Lov, de Herrer selv har lavet? ja, saa vender man sig imod os, saaledes som man har gjort det.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at der altsaa ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at den Fortolkning, jeg har givet af § 32, er rigtig, nemlig den, at den Bank, vi laver, er en Bank — hvem man saa vil sige ejer den, kan i denne Forbindelse være ligegyldigt —, som de og de forskellige Personer i Henhold til Reglementet, de 25, de 5 og de 3, styrer i 14 Aar, og naar vi saa kommer til Udgangen af 1948, har Rigsdagen i Virkeligheden Ret til, uden at der kan opstaa noget Spørgsmaal om Ejendomsretsforhold eller om at yde fuld Erstatning i